

13401

pres-kliping • press-clipping

NOVINSKA DOKUMENTACIJA

NOVINSKO IZDAVAČKO PREDUZEĆE
PRESS PUBLISHING ENTERPRISE

Beograd — Knez Mihajlova 2/IX — Pošt. fah — P. O. Box 95,
Tel. 621-578 — Žiro račun — Current Account: 608-1-1572-1

Isečak iz lista
Newspaper cutting

БОРБА
Београд

25. VII. 1970

Фестивали

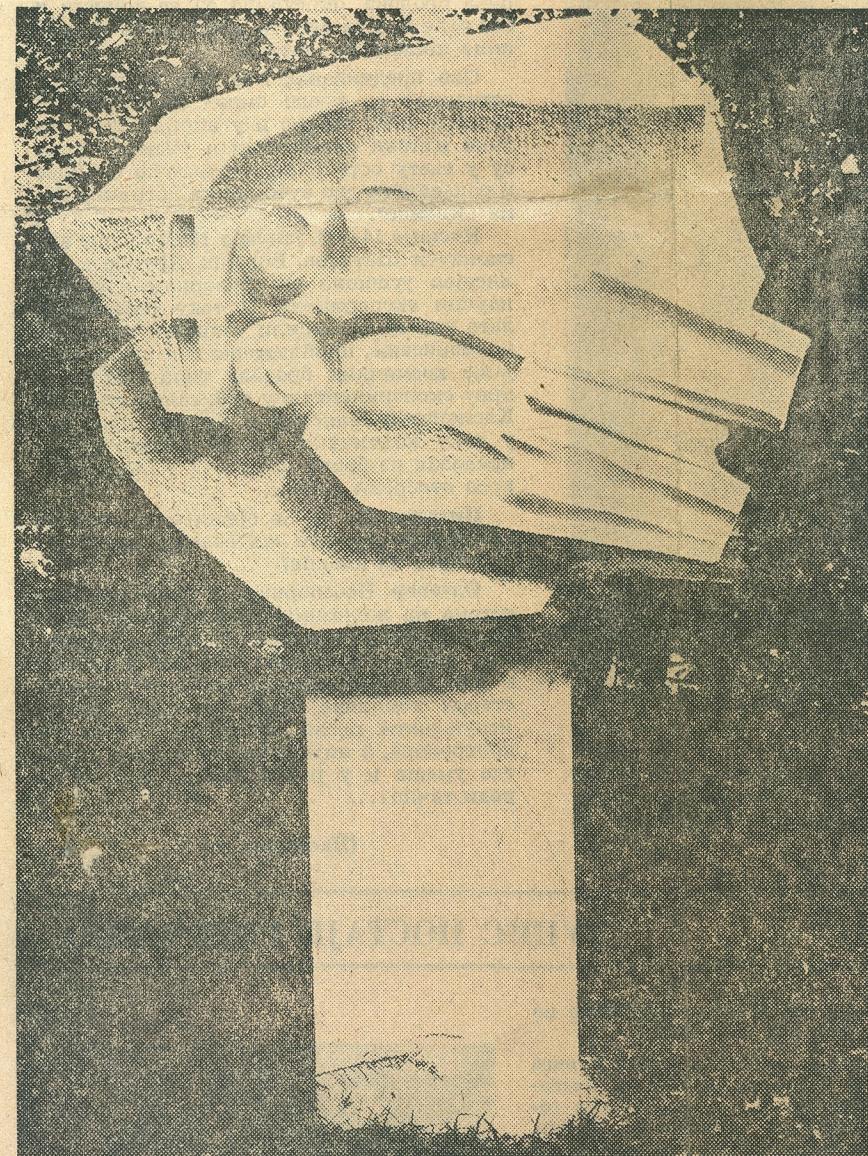
Уметност мења лице града

Вече љубавне лирике „Волим — да кле постојим“ у оквиру Смотре југословенске уметности „Мермер и звуци“ у Аранђеловцу.

Аранђеловац, мали град испод Букуље, има велику и широм отво-

рену капију за све уметности и ње не љубитеље. У овом гостољубивом градићу срдачних људи и у прекрасном, сеновитом амбијенту парка Буковичке бање током целог лета, од јула до половине септембра, пружа се могућност интимног доживи-

јавања уметности у свим њеним облицима. Позориште, филм, балет, музика, фолклор, сликарство, вајарство и поезија — вазда само врхунске вредности — испуњавају аранђеловачке вечери. Тако смишљена, као синтеза свих уметности, Смотра „Мермер и звуци“ представља својеврсни тотални фестивал — симбиозу која ефикасно спаја високе уметничке вредности и општејусловенски дух манефестације. У среде мноштва специјализованих и већ реномираних наших фестивала, Смотра „Мермер и звуци“ је посебан случај наше културне праксе, чије се зрачење намеће и нашој ширији јавности, истовремено видно унапређујући значај једног малог града, мењајући му обличје и дух. Треба само прошетати парком Буковичке бање који већ данас представља један од најбогатијих музеја модерне скулптуре у слободном простору, не само код нас већ и у читавом свету — и намах постаје јасно да је живот у Аранђеловцу постао лепши откад је под заштитом уметности. После те шетње простирајући где се грле уметност и природа, могли сте отићи у хотел „Шумадију“ где су Драгица Новаковић, Данило Срећковић, Невенка Докмановић и Радомир Дамјановић, уз ди скретну клавирску пратњу Миленка Вуксановића — пуна два сата говорили песме љубави свих времена, од старог Египта до наших дана, озарујући нас и потресајући нас, ред по ред, већ према знаљаком и вештом избору Душана Михаиловића и Милета Недељковића. Било је то незаборавно вече, кад су београдски уметници и многобројна публика били уједињени потребом даривања и захвалношћу примања. У нама ће још дugo одозвањати стихови Галчинског о Инђе Барч, које је потиснутим узбуђењем изговарала Драгица Новаковић, као и одломци поеме Мајаковског „Облак у панталонама“ у разбарашеној или свеједно сугестивној интерпретацији речитаторског „маратонца“ Радомира Дамњановића.

ДРАГАН ПОПОВСКИ-ДАДО: „Космонаути“